

VILOPRIU 2009

Amics i amigues,

No cal que us parli de la meva satisfacció per ser aquí, un any més, aquest vespre, i de ser-hi adreçant-vos unes paraules en la meva nova condició de cap de Govern del Principat d'Andorra.

Aquesta responsabilitat política i social que em pertoca de dur endavant des del passat mes de juny, no és simplement una fita personal o una fita col·lectiva de la socialdemocràcia andorrana. És molt més que això.

És un repte complicat i alhora engrescador: treballar per treure Andorra del cul de sac en el qual ens l'hem trobada.

Sense els valors de la socialdemocràcia i del socialisme europeu, no em veuria capaç de conduir Andorra cap a un redreçament de la seva situació econòmica ni de fer complir el compromís de transparència i de solidaritat internacional.

La qüestió d'actualitat, avui, l'any 2009, a Andorra com arreu d'Europa és aquesta: els socialdemòcrates hem de dibuixar la frontera, la línia divisòria, entre el que ha de romandre privat i el que ha de formar part de l'economia social; és a dir, el que ha de ser un servei públic.

La crisi financera internacional –que també ha tingut repercussions a casa nostra–, ens ha fet veure que hi ha sectors de l'economia que ens pensàvem que havien de ser estrictament privats, però –diguem-ho clar– que tenen massa influència sobre el benestar col·lectiu com per no ser sotmesos a una regulació per part de l'Estat. El sector financer és un d'aquests àmbits.

Fa tot just disset dies –el passat 10 d'agost–, hem presentat un projecte de llei d'intercanvi d'informació en matèria fiscal que confirma que volem avançar en la vertebració del canvi necessari per afavorir un nova manera de fer empresa, de fer banca i de relacionar-nos especialment amb els nostres veïns, França i Espanya. I **que** hem de fer-ho d'acord amb les recomanacions de l'OCDE i del conjunt de la comunitat internacional expressades a les reunions del G20.

El proper 24 de setembre, en la nova reunió del G20, Andorra ja haurà donat proves d'assumir els seus compromisos, segons els estàndards internacionals, en matèria de transparència de l'activitat financera i de cooperació en l'àmbit de la lluita contra l'evasió fiscal.

La necessitat d'avançar cap a una transparència més gran en l'activitat financera, conjuntament amb la modificació parcial de la normativa que a Andorra protegia el secret bancari, atorga una nova dimensió al meu país: la d'aquell microestat responsable que vol fer possible la cooperació en l'intercanvi d'informació fiscal.

Segurament, els temps actuals no són els més bons per a Andorra i per a la majoria de la nostra gent, però la feina en política serveix per redreçar i encarrilar situacions adverses i per escriure un nou guió d'allò més apassionant, perquè el país i la seva gent s'ho valen, perquè la tenacitat i la transparència s'ho valen, perquè la veritat s'acaba imposant. A la vida i a la política.

Amb els socialdemòcrates al Govern, Andorra no es trenca ni desapareix. En tot cas es transforma, s'adapta. I ho fa en positiu. I, si em permeteu dir-ho així, de manera intel·ligent, –com molt anys abans altres generacions ho van fer. El país vol enfortir el sector financer, que se centrarà en els valors de la seguretat, l'estabilitat, la competència i la qualitat de servei.

I aquí retrobem la referència europea: preparant aquest canvi necessari hem treballat conjuntament, en els darrers anys, amb el socialdemòcrates de Luxemburg i amb el socialistes suïssos, partits germans de la Internacional Socialista i del PSE.

Per tant, que Andorra hagi triat de complir els requisits que la comunitat internacional, l'OCDE i especialment França, ens han recomanat, no ens ha de fer sentir ni inferiors ni superiors.

És un moment històric perquè els andorrans ens hi juguem el fet de ser, de continuar existint, de poder demanar i obtenir resultats en l'esfera diplomàtica internacional, aconseguint un nou marc d'associació amb la Unió Europea.

Estic convençut que les noves generacions d'andorranes i andorrans sabran veure en aquesta positiva evolució més avantatges que inconvenients, assumint amb sensatesa les oportunitats d'obertura per al país i d'accés a nous mercats i a noves sortides laborals.

Cal tenir en compte que, encara avui, pel fet de ser ciutadans d'un país tercer, exterior a la Unió Europea, una andorrana, un andorrà, ha de superar centenars d'obstacles per poder treballar fora del seu país.

Aquesta situació es pot resoldre establint una ferma associació amb la Unió Europea i donant mostres concretes que ens estem movent en la bona direcció.

Andorra –l'Andorra de la gent, la que beu dels valors socials, la que treballa per solucionar temes d'interès general– en sortirà profundament beneficiada.

En el meu discurs d'investidura, el dia 28 de maig, vaig voler recordar les nostres arrels socialistes europees, citant Jean Jaurés, en aquell esplèndid *Discours à la jeunesse*, en el qual enuncïava aquell principi que ens ha de guiar: anar vers l'ideal amb una bona comprensió de la realitat.

Els socialdemòcrates andorrans hem fet nostre aquest principi.

Durant catorze anys, la dreta liberal andorrana ha governat amb el lema: *qui dia passa, any empeny*.

A nosaltres no ens trobaran passant un dia per empènyer un any.

A la política hi hem anat a comprometre'ns amb la modernitat, a treballar per resoldre els compromisos contrets, a fer que el nom d'Andorra sigui exemple de normalitat i de bon govern.

Moltes gràcies.

Vilopriu, 27 d'agost del 2009